

Chr. Nielsen: Ved første Behandling af dette Lovforslag henlede jeg Opmærksomheden paa de mange Udtalelser, der forelaa fra en Række faglige Kongresser, og hvori man paa pegede det nødvendige i, at 13 Ugers Bestemmelsen bortfaldt. Siden Lovforslagets Fremsættelse og siden første Behandling har det vakt berettiget Harmenude paa Arbejdspladserne, at man heller ikke denne Gang saa sig i Stand til at imødekomme Arbejdspladsernes Krav. F. Eks. har Fællesklubben paa Refshaleøen afholdt et Møde og enstemmigt fordømt, at man endnu ikke vilde gaa med til at sløje 13 Ugers Bestemmelsen, og saa vidt jeg ved, har den samme Arbejdsplads henvendt sig direkte til den højtærede Minister og gjort opmærksom paa den Opfattelse, der raader paa Arbejdspladsen. Imidlertid har Udvalget ikke følt sig foranlediget til at foretage nogen Ændring i det fremsatte Lovforslag, og jeg har derfor fundet det nødvendigt at fremsætte et Ændringsforslag, der kort og godt gaar ud paa, at 13 Ugers Bestemmelsen bortfalder, idet Ulykkesforsikringslovens § 23 bliver formet saaledes: „Dagpengene begynder at løbe fra det Tidspunkt, da Ulykkestilfældet indtræffer“.

Jeg finder, det er nødvendigt, at vi kommer dertil, og jeg kan ikke godtage den Forklaring, som Udvalget giver, naar det siger, at det har behandlet 13 Ugers Bestemmelsen, men at man under Hensyn til, at der er nedsat et Udvalg, der beskæftiger sig med Dagpengene i Sygekasserne, ikke kan ændre ved dette Forhold. Jeg udtalte allerede ved Lovforslagets første Behandling, at disse to Ting overhovedet intet har med hinanden at gøre, men da man nu igen bruger denne Motivering, maa jeg maaske stille den højtærede Minister det Spørgsmaal, om han har den mindste Formodning om, at det Resultat, der vil kunne opnaas i Udvalget, vil betyde, at Dagpengene i Sygekassen kommer op paa en Højde, der svarer til de Penge, der nu ydes af Ulykkesforsikringen. Hvis Ministeren ikke har Formodninger af denne Art, vil det efter min Mening være hen i Vejret at henvise til, at dette Arbejde forestaar.

Jeg tror heller ikke, det er den rigtige Motivering, for det fremgaar af det Svar, den højtærede Minister har afgivet til Udvalget, at det i Virkeligheden er noget helt andet, der ligger den højtærede Minister paa Sinde, naar han tager Afstand fra 13 Ugers Bestemmelsens Bortfald, nemlig dette, at Ulykkesforsikringen ikke vil være i Stand til at udføre det Arbejde, som vil fremkomme ved, at der opstaar et langt større Antal

Tilfælde, som skal behandles. Over for dette vil jeg gerne fastslaa, at jeg synes, det understreger Nødvendigheden af, at man interesserer sig for at forenkke Ulykkesforsikringens Arbejde. Det er en sørgelig Kendsgerning, at dette Arbejde efterhaanden har udviklet sig paa en saadan Maade, at man gør langt mere ud af de enkelte Sager, end det i Virkeligheden er nødvendigt. Et ganske oplagt Ulykkestilfælde bliver vendt og drejet i en Uendelighed; gennem Maanedere vandrer det fra den ene Instans til den anden til Trods for, at man den Dag, Ulykkestilfældet indtræffer, kan fastslaa, at det er et Ulykkestilfælde, og at der derfor overhovedet intet mere er at undersøge i den Sag.

Jeg synes, at den Motivering, den højtærede Minister har givet over for Udvalget, understreger, at man her maa søge at faa en Forenkling i Stand, saa at man nemt ogsaa, med det Apparat, man i Øjeblikket besidder, vil være i Stand til at behandle alle de Tilfælde, der maatte fremkomme, naar 13 Ugers Bestemmelsen falder bort. Jeg synes, det er nødvendigt yderligere at paa pege, at det jo ikke blot er et Spørgsmaal, de faglige Kongresser Gang paa Gang har fremhævet, men selv Statsinstitutioner har paa peget, hvor urimelig denne 13 Ugers Bestemmelse er. Jeg vil her henlede Opmærksomheden paa den sidste Aarsberetning, som Fabriktilsynet har udsendt, og hvor man under Omtalen af Blyforgiftningstilfælde klart og tydeligt siger, at det er

„en stor Mangel, at der ikke kan ydes Dagpengehjælp efter Ulykkesforsikringsloven fra 1. Sygedag, idet vore Raad“ — altsaa Fabriktilsynets Raad —

„om Sygemelding næsten aldrig følges, fordi den personligt tegnede Sygekassehjælp er alt for ringe til at tillade en blyforgiftet at ophøre med Arbejdet, før han er saa syg, at han ikke kan staa paa Benene“.

Jeg synes, at denne Statsinstitution her meget tydeligt og stærkt har udtalt, hvad der ligger i denne Sag. Man kunde have forlangt, at den højtærede Minister allerede ved Lovforslagets Forelæggelse havde stilet efter at faa 13 Ugers Bestemmelsen afviklet.

Jeg anbefaler, at man stemmer for det Ændringsforslag, jeg har stillet.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker Udvalget for den venlige Behandling af Lovforslaget, der har fundet Sted, og jeg takker Udvalgets Flertal, Socialdemokraterne, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre, for Tilslutningen til Lovforslaget og de af mig foreslaaede Ændringer,